

Caminada Coves, Catí, Morella

Texte: Vicent Borràs i Saura

Fotos: Carlos y Lola

Anant cap a Tírig.

El dia 23 de juliol un grup d'amants de la natura van encetar un camí cap al nord, fent diverses aturades per a recuperar forces, beure aigua i controlar el temps de cada etapa.

Els que sortírem a les nou del matí érem Manel, Francesc, Rocher, Gustau, Carme i Vicenç i Carles. El dia era calorós a mesura que anaven passant les hores.

Sortírem de la font dels abeuradors i aviat deixàrem la carretera i ens endinsàrem per camins de carro. Passàrem per diversos masos: Mas de les Monges, Mas Nou, Torre Ebrí.

A les 10,30 estàvem ja trepitjant el barranc de la Valltorta. Els conreus d'aquestes conrades es basa en ametlers, blat de moro, verdures i algun que altre arbre fruiter. També es troben moltes explotacions ramaderes i avícoles.

Era el primer cop que feia aquesta caminada.

El paisatge em va agradar molt. Els camps ben treballats i força mecanitzats. L'aigua que rega els camps prové dels pous del poble de les Coves.

Vora el mas de Navarro, dos oms de espessa ombra convida al caminant a fer una aturada. Les Refoies, Mas de la Bassa.

A les 12,10 trencàrem cap a l'esquerra passant molt prop del Mas Nou de Tírig. Vora del camí s'aixeca una esplèndida atzavara (piterra).

A les 12,45 vam arribar al Càmping de Tírig. Una bona dutxa ens reanimà

Paisatge la rambla Morellana.

força. Mentre dinàvem ens vam assabentar que hi havia uns pilots ucraïnesos amb un helicòpter al servei de la Generalitat Valenciana per a extingir incendis estiuencs. Manel (el veterà) i un servidor vam anar a parlar amb Andrei (pilot) i ens va sorprendre la fluïdesa del seu coneixement del castellà i quelcom de valencià. Uns quants del nostre grup anàrem al lloc on estava l'helicòpter, pujàrem i vam aprofitar l'avinentesa per fer-nos algunes fotos.

A les 4,45 vam reprendre la marxa seguint el barranc de la Valltorta. Quan arribàrem a la zona on pasturaven els bous, ens vam veure obligats a continuar per dins del llit del riu. Jo francament ho vaig trobar un poc dur, podent fer el trajecte per carretera. Ara bé, respecte la filosofia del cap de l'expedició. Un cop haguèrem deixat els còdols i les mates de poliòl, trepitjàrem de nou l'asfalt, el qual ja no vam deixar fins que arribàrem a Catí. Havent fet la foto de rigor, ens encaminàrem cap al restaurant del Prigó.

HOSPEDATGE. L'amo del Prigó ens va facilitar aixopluc en una casa particular del carrer Llarguer. Els homes dormirem en habitacions dobles del primer pis, en dues de les quals hi havia un llit d'infant. Tal volta algun caminant portava algun xiquet (pensava el Sr. del restaurant).

En el segon pis dormia l'única noia de l'expedició, la Carme, la qual amb el seu bastó anava sempre de puntera del grup. Molt sovint féiem bromes.

Un bany reparador a la piscina de Tírig.

Carme meditant a l'ombra.

L'ucraïnès Andrei i Vicenç.